

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de

Anatolie Culicov, reprezentat de avocatul Ilie Gîlca,
împotriva lui Valeriu Godzin și Svetlana Godzin
cu privire la repararea prejudiciului material

împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

Dosarul nr. 2ra-139/23
NR. PIGD 2-19158526-01-2ra-26012023

Recursul declarat până la 1 septembrie 2023.

Invocarea formală a unui temei de recurs nu suplinește lipsa sa evidentă de substanță juridică. Participarea anterioară a judecătorului la examinarea unei cauze conexe, în care hotărârea a devenit irevocabilă, nu constituie temei de incompatibilitate.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Mazur)
Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

30 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Anatolie Culicov, reprezentat de avocatul Ilie Gîlca,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 septembrie 2019, Anatolie Culicov, reprezentat de avocatul Ilie Gîlca, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Godzin și Svetlana Godzin cu privire la repararea prejudiciului material. Prin aceasta a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și încasarea silită în mod solidar din contul părâților în beneficiul său a prejudiciului material sub formă de venit ratat în sumă de 3 920 532 lei.

2. În motivarea acțiunii sale, Culicov Anatolie, reprezentat de avocatul Ilie Gîlca, a indicat că în 2008 a făcut cunoștință cu Valeriu și Svetlana Godzin în contextul achiziționării bunului imobil situat pe *****, bun pe care la acel moment era aplicat sechestrul în scopul asigurării unei acțiuni. Anticipând, 31.01.2012, prin decizia Curții de Apel Chișinău, Godzin Valeriu și Godzin Svetlana au fost recunoscuți cumpărători de bună-credință în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.2207 din 25.05.2004 în privința imobilului din *****. Prin decizia nominalizată s-a anulat măsura de asigurare a acțiunii - sechestrul de pe imobilul situat pe *****.

3. În acest sens, între Culicov Anatolie și Anghelinici Ala a fost încheiat un contract de societate civilă având scop de „cumpărare, administrare, reparație capitală, darea în exploatare, exploatarea obiectului situat pe adresa: str. Columba, 110, pentru obținerea de foloase materiale, cu participarea tuturor asociaților la beneficii și pierderi.”

4. La data de 19 iunie 2008 Godzin Valeriu și Godzin Svetlana, în calitate de „viitor vânzător” și Anghilinici Ala, în calitate de „viitor cumpărător”, au încheiat contractul prealabil de vânzare-cumpărare avînd ca obiect vânzarea bunurilor imobile menționate supra. „Viitorul vânzător” s-a obligat să încheie contractul propriu-zis de vânzare-cumpărare după ridicarea tuturor interdicțiilor de pe bunuri; s-a obligat să înregistreze acest contract la Oficiul Cadastral Teritorial în termen de o zi lucrătoare de la scoaterea interdicțiilor asupra bunurilor, iar „viitorul cumpărător” s-a obligat să preia bunul și să plătească prețul convenit, care a fost achitat integral până la semnarea contractului prealabil. Conform pct.1.4 al contractului prealabil, bunurile imobile au fost transmise în posesia lui Anghilinici

Ala cu dreptul de a efectua lucrări de construcție și restaurare chiar din momentul semnării contractului prealabil.

5. Culicov Anatolie, în temeiul procurii nr.550 din 25 ianuarie 2010, personal a depus la organul cadastral decizia de anulare a sechestrului și a pregătit setul de acte pentru autentificarea contractului de vânzare-cumpărare (a solicitat extras din RBI, certificat de evaluare și certificatul privind lipsa datoriilor la plata impozitului imobiliar), însă după ce au dispărut toate impedimentele, pârții Godzin Valeriu și Godzin Svetlana au refuzat semnarea contractului de vânzare-cumpărare a imobilelor menționate, eschivându-se de la autentificarea notarială a actului juridic, cu toate că prețul acestora a fost achitat integral, iar imobilele se aflau în posesia reclamantului.

6. Din aceste considerațiuni, la 19 octombrie 2012, Anghilnici Ala a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Godzin Valeriu și Godzin Svetlana cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului situat pe *****. Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău din 18 ianuarie 2013 acțiunea a fost admisă și a fost recunoscut dreptul de proprietate a Alei Anghilnici asupra bunurilor imobile din str. Columna, 110, mun. Chișinău. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2013, a fost admis apelul declarat de Godzin Valeriu și Godzin Svetlana, a fost casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 ianuarie 2013 și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii. Prin aceeași decizie a Curții de Apel a fost dispusă întoarcerea executării, prin radierea dreptului de proprietate a lui Anghilnici Ala din Registrul bunurilor mobile. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2014 s-a menținut fără modificări decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2013.

7. La 25 iulie 2014 Ala Anghilnici a depus cerere de chemare în judecată, împotriva lui Godzin Valeriu și Godzin Svetlanei, prin care a solicitat recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare, încheiat între Godzin Valeriu, Godzin Svetlana și Anghilnici Ala, având drept obiect de înstrăinare bunurile imobile situate în *****, obligarea transiterii în natură și evacuarea din imobil. La data de 06 octombrie 2017 între Anghilnici Ala și Culicov Anatolie a fost încheiat contractul de cesiune nr.2009, prin care părțile au convenit ca toate drepturile ce decurg din contractul prealabil din 19 iunie 2008, trec de la Anghilnici Ala la Culicov Anatolie, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 ianuarie 2018, reclamanta Anghilnici Ala a fost înlocuită în drepturi cu Culicov Anatolie. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 mai 2018 a fost respinsă cererea de chemare în judecată privind recunoașterea valabilității actului juridic. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018 a fost admis apelul declarat de Culicov Anatolie, casată hotărârea primei instanțe și emisă o hotărâre nouă, prin care s-a recunoscut valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare, încheiat între Godzin Valeriu, Godzin Svetlana, în calitate de vânzători și Culicov Anatolie în calitate de cumpărător, având drept obiect de înstrăinare bunurile imobile situate la adresa:

***** și anume: lot de pământ cu număr cadastral *****; încăpere cu număr cadastral *****; încăpere cu număr cadastral *****. S-a obligat Godzin Valeriu și Godzin Svetlana de a transmite în natură lui Culicov Anatolie bunurile imobile, s-a dispus evacuarea lui Godzin Valeriu și Godzin Svetlana împreună cu bunurile sale din imobilele litigioase. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 aprilie 2019 recursul depus de Godzin Svetlana și Godzin Valeriu, a fost declarat inadmisibil.

8. La 22 mai 2019, Culicov Anatolie și-a înregistrat în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate asupra imobilelor din mun. Chișinău str. Columna 110, acesta indicând că bunurile imobile de facto le-a primit la 15 iulie 2019, conform procesului-verbal de evacuare întocmit de executorul judecătoresc.

9. Culicov Anatolie a subliniat că valoarea medie lunară de locațiune a unui metru pătrat în bunurile imobile vizate, potrivit informației furnizate de Bursa Imobiliară „Lara” din 13 august 2019 în perioada 01.01.2016-13.08.2019 o constituie de la 65 până la 105 lei.

10. În drept, Culicov Anatolie a făcut referire în acțiunea sa la prevederile art. 9, 11 lit. g), 14 alin. (1), (2), 512 alin. (1), 513 alin. (1), 514, 572 alin. (2), 602 alin. (1) și (2), 607 alin. (1), 610 alin. (1-5), 213 alin. (2, 3) din Codul civil în vigoare până la 1 martie 2019.

11. În condițiile de fapt descrise și raportate la prevederile legale indicate, Culicov Anatolie a susținut că dacă Godzin Valeriu și Godzin Svetlana s-ar fi prezentat la notar și ar fi semnat contractul de vânzare-cumpărare imediat după ce au dispărut toate impedimentele la semnarea lui, ar fi devenit proprietar cu drepturi depline asupra imobilului la 16 martie 2012, or anume la 15 martie 2012 OCT Chișinău ar fi eliberat extras din Registrul bunurilor imobile, fără careva interdicții asupra bunurilor, fiind radiate toate sechestrele.

12. Culicov Anatolie a relevat că din cauza comportamentului de rea-credință, dolosiv și viclean a lui Valeriu și Svetlana Godzin, a devenit forțat proprietar abia la 22 mai 2019.

13. Astfel, Culicov Anatolie ar fi ratat obținerea unor foloase patrimoniale sub formă de chirie pentru locațiunea bunurilor imobile vizate în perioada 16 martie 2012 – 15 iulie 2019. Prejudiciul ar constitui 3920532 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin [hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 2 martie 2021](#), acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 31 martie 2021, Anatolie Culicov, reprezentat de Ilie Gîlca, a depus o cerere de apel motivat împotriva hotărârii din 2 martie 2021, prin care a solicitat

casarea integrală a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care se va încasa silit în mod solidar din contul pârâților Valeriu Gozin și Svetlana Godzin în beneficiul reclamantului Anatolie Culicov a prejudiciului material sub formă de venit ratat în sumă de 9328416 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin [decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2022](#) apelul declarat de Anatolie Culicov a fost respins.

17. În motivarea soluției, Curtea de Apel Chișinău a indicat că prima instanță corect a stabilit faptul că ultimul nu este în drept de a pretinde de la pârâții Godzin Valeriu și Godzin Svetlana încasarea prejudiciului sub formă de venit ratat în mărimea solicitată, pe motiv că reclamantul nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente posibilitatea obiectivă, reală și nu închipuită, a obținerii unor venituri în urma dării imobilului respectiv în locațiune, de asemenea nu a probat nici faptul că a avut încheiate careva contracte de locațiune pe acest bun imobil, pe care nu le-a putut realiza datorită conduitei pârâților, sau că ar fi avut careva oferte din partea potențialilor locatari de a încheia contracte pentru a lua încăperea integral în locațiune, scrisori de garanție oferite neechivoc, parvenite la adresa creditorului sau acceptarea propunerii reclamantului de a negocia în viitorul apropiat anumite contracte. Curtea de Apel Chișinău a mai accentuat că reclamantul nu a administrat probe cu referire la faptul că bunul imobil se afla într-o stare tehnică satisfăcătoare, fiind pregătit pentru a fi dat în locațiune cu încasarea sumelor pentru locațiune integral, la suma valorii medii de locațiune pentru 1 m.p. de încăpere nelocativă la acea adresă și în acea perioadă.

18. Totodată, Curtea de Apel Chișinău a stabilit ca fiind fondate concluziile primei instanțe, precum că în perioada menționată reclamantul nu și-a putut valorifica dreptul asupra imobilului respectiv de a-l oferi cu titlu de locațiune, inclusiv și din proprie vină, dat fiind faptul că după refuzul părților de a încheia contractul de vânzare-cumpărare, reclamantul a omis de a se adresa în instanța de judecată cu acțiunea de a recunoaștere a valabilității contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 19.06.2008, însă a depus o acțiune privind de recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului litigios.

19. Instanța de apel a apreciat critic alegațiile apelantului Culicov Anatolie privind oportunitatea încasării sumei pretinse, având în vedere că concluziile expertului referitoare la venitul ratat sunt doar niște posibilități și nu certitudini, respectivul raport fiind, mai degrabă, o supoziție și nu o realitate obiectivă. În concluzie, nu s-a stabilit careva legături de cauzalitate între venitul ratat pretins de către Culicov Anatolie, iar venitul ratat pretins are un caracter incert și iluzoriu și nu poate reprezenta drept un reper pentru instanța de judecată

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 9 ianuarie 2023, avocatul Ilie Gîlca, în interesele lui Anatolie Culicov, a depus o cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2022 și a hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Centru din 2 martie 2021 prin care a solicitat casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri prin care se va încasa silit în mod solidar din contul pârâților Valeriu Gozin și Svetlana Godzin în beneficiul reclamantului Anatolie Culicov a prejudiciului material sub formă de venit ratat în sumă de 9328416 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

21. În motivarea recursului au fost reiterate circumstanțele de fapt și de drept ale temeiniciei acțiunii.

22. Recursul lui Anatolie Culicov se axează în principal, pe următoarele două temeuri:

- a. În viziunea recurentului, completul de judecată în instanța de apel a fost format din judecători care nu aveau dreptul să participe la judecarea cauzei. În acest sens, a menționat că judecătorii Maria Guzun și Virgiliu Buhnaci și-ar fi expus anterior opinia asupra cauzei într-o altă cauză conexă între aceleași părți, ceea ce ar constitui o circumstanță care ar pune la îndoială obiectivitatea acestor magistrați. În acest sens, incident ar fi temeiul de recurs prevăzut la art. 432 alin. (2) lit. c), alin. (3) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură civilă în vigoare până la 1 septembrie 2023.
- b. Recurentul a criticat decizia instanței de apel sub aspectul concluziei precum că Anatolie Culicov nu ar fi prezentat probe care să confirme că acestuia i-a fost cauzat un prejudiciu efectiv sub formă de venit ratat. Acesta a susținut că este o concluzie neîntemeiată, care este arbitrară și vine în contradicție directă cu materialele probator administrat la materialele cauzei civile, fapt ce ar fi dus la soluționarea greșită a cauzei.

23. Recurentul a făcut trimitere la hotărârea în cauza CtEDO Ojog și alții împotriva Republicii Moldova din 18 februarie 2020 și cauza Canțer împotriva Republicii Moldova din 28 septembrie 2021, ca fiind similare cazului dedus judecării.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

25. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție)::

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor”.

26. Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).”

27. Art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.”

28. Art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.”

29. Art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

30. Art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 12 octombrie 2022 (Vol. II, f.d. 166-168).

32. Totodată, la 7 noiembrie 2022, în adresa participanților la proces a fost expediată decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2022 (Vol. II, f.d. 180), la materialele dosarului fiind anexată doar o scrisoare de expediere a

actului judecătoresc, fără a fi anexate avizele de recepție a scrisorilor de către destinatari.

33. Doar faptul atestării scrisorii de expediere la actele dosarului nu este în sine o dovadă suficientă de comunicare corespunzătoare și eficientă a unui act de procedură, în absența oricăror probe confirmative de recepție (*decizia nr. [2r-148/25](#), §32, decizia nr. [2r-191/25](#) §16*).

34. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 9 ianuarie 2023 se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 1 septembrie 2023.

36. Astfel, că procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la momentul depunerii recursului, la caz, 9 ianuarie 2023.

37. Din analiza recursului declarat de avocatul Ilie Gîlca, în interesele lui Anatolie Culicov, rezultă că recurentul a invocat dezacordul cu modul de constituire a completului de judecată în apel și dezacordul cu soluția adoptată de instanțele inferioare în partea respingerii acțiunii.

38. Deși critica recurentului formal ar putea fi atribuită temeiului declarării recursului prevăzut la art. 432 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului, aceasta este lipsită de substanță juridică din următoarele considerațiuni.

39. Recurentul consideră că judecătoria Guzun Maria și Buhnaci Virgiliu nu aveau dreptul să participe la examinarea cauzei din motiv că și-ar fi expus opinia asupra cauzei într-o altă cauză conexasă. În acest sens, recurentul consideră că atât timp cât Guzun Maria și Buhnaci Virgiliu prin Decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018 ar fi recunoscut valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului situat în mun. Chișinău str. Columna 110, atât timp aceștia sunt incompatibili în a examina prezenta cauză care are ca obiect repararea prejudiciului material sub formă de venit ratat.

40. Potrivit art. 50 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, judecătorul care a judecat cauza urmează a fi recuzat dacă și-a expus opinia asupra cauzei care se judecă. În sensul art. 52 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în aceeași situație, judecătorul este obligat să se abțină de la judecată.

41. Contrar poziției exprimate de recurent, argumentul său privind pretinsa incompatibilitate a judecătorilor Guzun Maria și Buhnaci Virgiliu nu poate fi primit, întrucât se fundamentează pe o premisă greșită și, mai mult, ignoră principiul fundamental al securității juridice.

42. Potrivit pct. 61 din [Hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 1 martie 2016](#), „*unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, inter alia, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești.*”

43. Este esențial de subliniat că obiectul cauzei soluționate prin Decizia din 18 decembrie 2018 este distinct și autonom față de obiectul litigiului prezent. În acea cauză, instanța s-a pronunțat cu privire la valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare, fără a examina problema reparării unui prejudiciu viitor sau a unui beneficiu nerealizat. Așadar, nu ne aflăm în fața unui paralelism de cauze ori a unei identități de obiect și cauză, care ar prezenta o eventuală antepronunțare din partea judecătorilor vizați.

44. Mai mult, recurentul însuși recunoaște caracterul irevocabil al deciziei din 18 decembrie 2018, ceea ce înseamnă că efectele acesteia sunt obligatorii și supuse respectului tuturor subiecților de drept, inclusiv instanțelor de judecată.

45. O soluție judecătorească irevocabilă nu mai poate constitui subiect de polemică judiciară și beneficiază de puterea lucrului judecat.

46. Este inadmisibil ca, pe calea unei cereri de recurs, să se încerce o reevaluare a unei soluții irevocabile, în mod indirect, prin formularea unor critici privind participarea în apel a unor judecători care doar și-au exercitat atribuțiile legale într-un alt proces, distinct sub aspectul obiectului și temeiului de drept. Acceptarea unei asemenea teze ar însemna că orice judecător care soluționează o cauză într-un dosar, cu referire la un anumit act juridic, ar deveni automat incompatibil să se pronunțe într-un alt litigiu în care același act juridic este doar un element de fapt sau de context.

47. Simpla încercare de a plasa recursul într-un cadru procedural nu suplinește lipsa sa evidentă de substanță juridică. Argumentele invocate de recurent cu privire la pretinsa incompatibilitate a judecătorilor din apel nu pot susține, în mod real, o critică veritabilă de natură să pună în discuție legalitatea deciziei Curții de Apel Chișinău. Din aceste considerațiuni, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă în vigoare la momentul declarării lui, motiv pentru care este inadmisibil.

48. Cu referire la critica recurentului cu privire la faptul respingerii de către instanțele inferioare a pretenției sale de reparare a prejudiciului material sub formă de venit ratat, instanța de recurs apreciază că și în această parte recursul nu se încadrează în temeiurile de la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă în vigoare până la 1 septembrie 2023.

49. Completul de judecată menționează că conținutul deciziei, motivarea și soluția adoptată sunt clare, instanța de apel efectuând o analiză detaliată a argumentelor părților, a probatoriului administrat și a dispozițiilor legale incidente.

50. În acest context, completul de judecată reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

51. În speță, completul de judecată menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

52. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

53. Drept urmare, completul de judecată reține că argumentele invocate de Anatolie Culicov, reprezentat de avocatul Ilie Gîlca, nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

54. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Anatolie Culicov, reprezentat de avocatul Ilie Gîlca, împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat